

9) przez pracowników Polskiego Radia — w postaci bezpłatnego abonamentu radiofonicznego,

10) przez pracowników Filmu Polskiego — w postaci 8 bezpłatnych biletów do kin miesięcznie,

11) przez pracowników Zjednoczenia Przemysłu Cukierniczego i podległych mu fabryk — w postaci otrzymywanych częściowo odpłatnie po cenach hurtowych 2 kg wyrobów cukierniczych nabywanych za pośrednictwem rad zakładowych i kół związków zawodowych,

12) przez pracowników podległych Centralnemu Zarządowi Przemysłu Cukrowniczego — w postaci otrzymywanych:

a) częściowo odpłatnie: 10 kg cukru miesięcznie dla pracownika rodzinnego oraz 5 kg miesięcznie dla pracownika samotnego po cenie hurtowej (art. 74. VII układu zbiorowego pracy w przemyśle cukrowniczym) oraz 600 kg rocznie drzewa dla pracownika rodzinnego i 300 kg rocznie drzewa dla pracownika samotnego po cenie kosztów własnych (art. 74 powołanego układu),

b) bezpłatnie: gorącej słodzonej kawy oraz słodzonej mlięty parzonej, wydawanych pracownikom cukrowni w okresie kampanii z wyjątkiem pracowników biurowych (art. 75 powołanego układu zbiorowego pracy).

§ 12. Pkt. 6 § 1 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 marca 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, w sprawie zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-19, poz. 285) otrzymuje brzmienie:

„6) wartość wydawanych bezpłatnie lub częściowo odpłatnie pracownikom na podstawie układów zbiorowych pracy odzieży ochronnej i roboczej oraz premii otrzymywanych przez pracowników z powodu przedłużenia okresów używania ubrań poza czasokresy zużycia, ustalone w umowach zbiorowych”.

§ 13. W § 5 zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 maja 1949 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sprawie częściowego lub całkowitego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-34, poz. 496) wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt. 1 wyrazy: „800 zł” zastępuje się wyrazami: „1.300 zł”.

2) w pkt. 2 wyrazy: „850 zł” zastępuje się wyrazami: „1.000 zł”.

§ 14. Przepisy §§ 1—10 oraz § 11 pkt. 1—9 i pkt. 12 niniejszego zarządzenia dotyczą świadczeń w naturze, wydanych po dniu 31 grudnia 1949 r., a należnych za czas od 1 stycznia 1950 r. do 31 grudnia 1950 r., zaś przepisy § 11 pkt. 10 i 11 dotyczą świadczeń, wydanych po dniu 31 grudnia 1948 r. i należnych za czas od dnia 1 stycznia 1949 r. do 31 grudnia 1950 r.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą przepisów:

1) § 11 pkt. 10 i 11, §§ 12 i 13 pkt. 2 — od dnia 1 stycznia 1949 r.,

2) § 13 pkt. 1 — od dnia 1 kwietnia 1949 r.

3) pozostałych — od dnia 1 stycznia 1950 r.

MINISTER SKARBU K. Dąbrowski
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr
MINISTER PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ K. Rusinek
MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH J. Dąb-Kociol

318.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 lutego 1950 r.

w sprawie ustalenia cen wolnego rynku świadczeń w naturze na I półrocze 1950 r. dla celów podatku od wynagrodzeń.

Na podstawie art. 4 ust. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ceny wolnego rynku świadczeń w naturze, wydawanych w I półroczu 1950 r. podatnikom podatku od wynagrodzeń, ustala się w wysokości maksymalnych cen, zawartych w cennikach detalicznych, sporządzonych i wydanych przez centrale przedsiębiorstw państwowych lub będących pod zarządem państwowym zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 5 sierpnia 1947 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Aprobizacji, Rolnictwa i Reform Rolnych, Komunikacji, Leśnictwa, Oświaty, Poczty i Telegrafów, Skarbu i Zdrowia w sprawie ustalania maksymalnych cen hurto-

wych i detalicznych na towary wytwarzane przez przedsiębiorstwa państwowe lub będące pod zarządem państwowym (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 346).

§ 2. Ustalone w § 1 ceny wolnego rynku dotyczą świadczeń w naturze, wydawanych po dniu 31 grudnia 1949 r., a należnych za czas od dnia 1 stycznia 1950 r. do dnia 30 czerwca 1950 r.

§ 3. Zarządzenie niniejsze nie dotyczy przypadków, unormowanych:

1) zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 23 lutego 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze, ustalenia ryczałtów wartości pieniężnej niektórych świadczeń w naturze dla celów podatku od wynagrodzeń na rok kalendarzowy 1950 oraz zwolnienia niektórych świadczeń w naturze od podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr A-27, poz. 317).

2) zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie szacowania wartości pieniężnej świadczeń w naturze oraz ustalania ryczałtów pieniężnych tych świadczeń, wydawanych w granicach norm układu zbiorowego pracy pracownikom zatrudnionym w gospodarstwach rolnych (Monitor Polski Nr A-7, poz. 71), które obowiązują do czasu obowiązywania układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. dla robotników i pracowników rolnych zawartego pomiędzy Przedsiębiorstwem Państwowym „Państwowe Gospodarstwo Rolne” a Związkiem Zawodowym Robotników i Pracowników Rolnych R. P.; w razie zmiany układu zbiorowego pracy z dnia 28 marca 1949 r. postanowienia zarządzenia z dnia 10 stycznia 1950 r. należy nadal prowizorycznie stosować do czasu wydania nowego zarządzenia w tej sprawie.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski

319.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 marca 1950 r.

w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od podatku od wzbogacenia wojennego, wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych niektórych grup podatników oraz niektórych kategorii zobowiązań pieniężnych.

Na podstawie art. 28 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego, (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), zmienionego dekretem z dnia 27 lipca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 333) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), zmienionego dekretem z dnia 27 lipca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 333).

§ 2. Zwalnia się od podatku wzbogacenie wynikające z regulacji zobowiązań pieniężnych, jeżeli dłużnikami lub solidarnymi dłużnikami są:

1) osoby niepełnoletnie oraz ucząca się młodzież w wieku do lat 24, z wyjątkiem przypadków, określonych w art. 14 ust. 2,

2) małżonek sądownie nierozłączony i pozostający we wspólności gospodarczej z drugim małżonkiem, jeżeli drugi małżonek jest osobą, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 6 i 7, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 14 ust. 2,

3) osoby, wymienione w art. 14 ust. 1 pkt 6 — z wyjątkiem agentów i inkasentów krajowych zakładów ubezpieczeniowych, zarządców nieruchomości ustanowionych w toku egzekucji z nieruchomości przez zarząd przymusowy, zarządców nieruchomości budynkowych, rolnych lub przedsiębiorstw, likwidatorów, ustanowionych w toku postępowania likwidacyjnego oraz komiwojażerów — które w roku 1948 wyłącznie wykonywały świadczenia lub osiągały przychody podlegające podatkowi obrotowemu i dochodowemu lub tylko dochodowemu, jeżeli tego rodzaju świadczenia lub przychody podlegały w roku 1949 przepisom o podatku od wynagrodzeń, a nie zachodzą zastrzeżenia, określone w art. 14 ust. 2 pkt 1,

4) osoby, wymienione w art. 14 ust. 1 pkt. 6 i 7 oraz w pkt. 1—3 paragrafu niniejszego, jeżeli są właścicielami gruntów niezabudowanych o obszarze do 1.000 m²,

5) dłużnicy z weksłu (akceptant, indosanci i poręczyciele) bez względu na osoby tych dłużników, jeżeli przy wekslu własnym (art. 101 pr. weksl.) — wystawcą, a przy wekslu trasowanym (art. 1 pr. weksl.) — akceptantem jest osoba wolna od podatku z art. 14 lub z pkt 1—4 paragrafu niniejszego.